

بنام مقصود عالمیان

ای احمد ندایت شنیده شد و توجّهت لدى المظلوم مذکور آمد یعنی بلسان ملاً اعلی در سبیل حقّ بلا یای متعدّده دیدی و رزایای کثیره حمل نمودی حرفی از دهن خارج نمی شود مگر آنکه آذان واعیه علم الهی آن را اصغاً می نماید و عملی در عالم احداث نه مگر آنکه صورت آن در مرآت علم مشاهده میشود پس بیقین بدان آنچه بر تو و برادر تو در سبیل حقّ وارد شده در کتاب اسماء از قلم اعلی ثبت گشته شاید آسمان ظاهر منفطر و معدوم شود و لکن ذکری که از قلم قدم جاری فنا آن را اخذ ننماید و بدوام اسماء الهی باقی و دائم خواهد ماند طوبی لک بما ایتدک الله علی ذلک و فزت بهذا اللوح الذی فیہ شهد الرحمن باقبالک الیه انشاء الله مؤیّد شوی بر آنچه لدى الحقّ محبوب است ان اذکر ربّک و قل

لک الحمد یا من ایتدنی علی ما ورد علیّ فی سبیلک و الاضطبار فی امرک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الاّ

انت العلیم الحکیم

البهاء علیک و علی اخیک الذی فاز بأیام ربّک و آمن بالفرد الخبیر